

۱۰ مصداق اخلاق اقتصادی در شرایط جنگی

احتکار
انبارکردن و خودداری از توزیع کالاها
اساسی، نهاده‌ها و دارو به منظور بهره‌مندی از افزایش قیمت

مصداق
چند روز قبل نیروهای امنیتی در عملیاتی غافلگیرکننده، انبارهای وسیعی از شکر، روغن و برنج احتکار شده را در جنوب تهران کشف کردند.

گرانفروشی
توزیع کالا با قیمت‌های چندگانه، غیرقانونی و بالاتر از نرخ مصوب

مصداق
در ایام پایانی سال وزارت جهادکشاورزی و تعزیرات حکومتی به بحث فروش تخم‌مرغ و سایر کالاهای اساسی با قیمت بالاتر از نرخ مصوب ستاد تنظیم بازار ورود کردند.

توزیع خارج از شبکه
فروش و توزیع کالاهای مشمول قیمت‌گذاری، دارو و تجهیزات پزشکی در بازار سیاه

مصداق
مرکز اطلاع‌رسانی پلیس لرستان از کشف ۲ هزار و ۵۰۰ کیلوگرم کود شیمیایی خارج از شبکه توزیع در کوهدشت خبر داد.

فاجع کالاهای یارانه‌ای
انتقال کالاهای یارانه‌ای مانند سوخت و آرد به خارج از شبکه توزیع رسمی و کشورهای همسایه

مصداق
۲ روز پیش، مدیرکل تعزیرات حکومتی اردبیل از محکومیت قاچاقچیان آرد به دلیل فروش خارج از ضوابط تعیینی دولت خبر داد.

فاجع سازمان یافته سوخت
انتقال سوخت توزیع‌شده در مناطق مرزی و فروش به قیمت جهانی به مشتریان خارجی

مصداق
هفته گذشته، جانشین پایگاه در یابانی بندرعباس از شناسایی و انهدام یک خط لوله انتقال سوخت قاچاق به طول ۶ هزار متر خبر داد.

خروج سرمایه
فاجع طلا، ارز و رمزارزها با برنگرداندن ارز حاصل از صادرات

مصداق
حسین صمصایی، نماینده مجلس اسفندماه گذشته اعلام کرد از سال ۱۳۹۷ تاکنون بیش از ۱۳۰ میلیارد دلار ارز ناشی از صادرات به ایران بازنگشته است.

سفته بازی
انجام معاملات صوری در بازارهای مالی نظیر مسکن، خودرو، طلا و دلار

مصداق
در ۲ ماه اخیر بازار مسکن بدون تغییر در تعداد معاملات و عمدتاً با سفته‌بازی و معاملات صوری با افزایش شدید قیمت مواجه شده است.

قیمت‌سازی
فئاسازی برای القای قیمت‌های غیرواقعی در بازارهای مختلف نظیر آگهی‌های مسکن و خودرو و سکوهای اینترنتی

مصداق
در سکوهای اینترنتی، قیمت‌های اعلامی برای کالاهای مختلف به‌خصوص خودرو، لوازم خانگی و مسکن بدون هیچ مبنایی در حال افزایش است.

تعلل در عرضه
خودداری صنایع مادر و کارخانجات بزرگ خودرو، فولاد، پتروشیمی و لوازم خانگی از عرضه بموقع محصولات

مصداق
در هفته‌های اخیر با کاهش عرضه خودرو، ورق‌های فولادی و لوازم خانگی از سوی شرکت‌های مادر، بازار این محصولات با رشد قیمت قابل توجه مواجه شد.

اخلال در بازار ارز
فئاسازی و معاملات فردایی برای افزایش نرخ توسط برخی سوداگران و عوامل نفوذی دشمن

مصداق
کانال‌های تلگرامی معاملات فردایی ارز یا ترویج اخبار نامیدکننده از جنگ و قحطی، برای بالا بردن قیمت ارز تلاش می‌کنند.

محمد الله‌داد، مدیرعامل شرکت مادر تخصصی توانیر از اجرای یک بسته جامع مدیریت مصرف برای تابستان امسال خبر داد و گفت: این بسته روش‌های متنوعی برای کاهش مصرف برق را دربرمی‌گیرد و هدف نهایی آن رساندن کاهش ۵ درصدی سقف تقاضای برق کشور است.

سازمان بین‌المللی کار (ILO) هشدار داد: بحران خاورمیانه به‌طور فزاینده‌ای بر بازارهای کار جهانی تأثیر گذاشته است؛ به‌گونه‌ای که درآمد جهانی نیروی کار می‌تواند تا سال ۲۰۲۷ تحت سناریوی شوک شدید انرژی ناشی از جنگ احتمالی علیه ایران، تا ۳۱ تریلیون دلار کاهش یابد.

گزارش

سینا احدیان
| روزنامه‌نگار | در شرایطی که بازار ایران با موج تازه‌ای از گرانی‌ها روبه‌روست و فشار اقتصادی بر دوش مردم سنگینی می‌کند، تلویزیون همشهری در میزگردی با حضور سید کریم معصومی، نماینده مجلس و عضو کمیسیون قضایی و سیدامیر سیاح، کارشناس اقتصادی، به ریشه‌یابی این وضعیت پرداخت. در این گفت‌وگو، سهم جنگ، تحریم‌ها، نبود فرآیند مبارزه با گرانی‌های اقتصادی، خلأهای قانونی و نظارتی و نقش غارتگران سفره مردم مورد بررسی قرار گرفت. مجری برنامه بحث را با این پرسش آغاز کرد که چقدر از گرانی‌های کنونی به جنگ مربوط می‌شود و چرا اقتصاد ایران در دهه ۶۰، با وجود جنگ ۸ ساله، چنین وضعیتی را تجربه نکرد؟ و آیا اساساً دولت و نهادهای نظارتی می‌توانستند از بروز این شرایط جلوگیری کنند؟

محتکران و اخلالگران اقتصادی، پیاده‌نظام دشمن هستند

علنی مجازات کنید

پاسخگویی یا فرار از مسئولیت پذیری؟

در ادامه، مجری پرسید که چرا مردم نتیجه نظارت‌ها و وعده‌ها را نمی‌بینند و آیا اساساً مجلس در این شرایط جنگی، جلسات خود را تعطیل نکرده است؟ معصومی در این باره پاسخ داد: مجلس در این مدت جلسات ویناری بر گزار کرده، کمیسیون حقوقی قضایی بارها با وزیر دادگستری، رئیس سازمان بازرسی و سازمان تعزیرات تشکیل جلسه داده است. نقش نظارتی ما تعطیل نشده، هر چند نمی‌گویم به نحو احسن انجام شده است. اما آنچه در میدان عمل اهمیت دارد، این است که چرا برخورد قاطع صورت نمی‌گیرد؟ قوه قضاییه در سال‌های اخیر بر خودهایی داشته، ولی وقتی چرخه ناقص است و ما فقط تک‌بعدی نگاه می‌کنیم، نتیجه مطلوب حاصل نمی‌شود. باید کل چرخه اقتصادی از تأمین تا تولید، توزیع و عرضه را با هم دید. امیر سیاح در این لحظه با کنایه‌ای به این پاسخ‌ها گفت: من قانع شدم! مجلس می‌گوید شما باید قانع بشوید، در حالی که این مایم که باید پاسخگو باشیم. تا وقتی ساختار تصمیم‌گیری اصلاح نشود، این دور تسلسل ادامه خواهد یافت. مدل حکمرانی ما باید به آبخش قبل و بعد از این جنگ ۶۰ روزه تقسیم و آسیب‌شناسی شود؛ ببینیم چه رویه‌هایی مؤثر نبوده و مردم را ناراضی کرده است.

مناقشه

بر سر قوانین و نظارت

بحث زمانی بالا گرفت که امیر سیاح با گلابه از عملکرد مجلس، برخی قوانین را ضدتولید و برخی خلأها را فاجعه‌بار خواند. او با اشاره به قانون مالیات بر سوداگری گفت: سال‌هاست که کارشناسان فریاد می‌زنند اگر کسی از گران شدن خودرو، خانه و دارایی‌اش سود می‌برد، دولت باید این سود را از بگیرد تا انگیزه احتکار از میان برود. این قانون را پس از سال‌ها تصویب کردند، اما به گونه‌ای که هیچ فایده‌ای ندارد و عملاً اجرایی نیست. در شرایط جنگی باید با فوریت، قانون ویژه‌ای برای مالیات‌ستانی از سوداگران تصویب می‌شد و از کسی که خودرو و انبار کرده یا خانه را خالی نگه داشته، این اضافه سود گرفته می‌شد. اکنون معنی ندارد که سیستم به‌دنبال احتکار برود ولی ابزار مالیاتی در اختیار نداشته باشد. او همچنین به قانون پایه‌های فروشگاه‌های اشاره کرد که اگر به‌طور کامل اجرا می‌شد و حساب شخصی از تجاری جدا می‌گشت، بانک مرکزی و سازمان مالیاتی می‌توانستند با تحلیل داده‌ها محتکران را شناسایی کنند. سیاح توضیح داد: اما امروز چه می‌بینیم؟ مأموران به شیوه قرون وسطایی در خانه مردم را می‌زنند و می‌پرند و چند قوطی رب گوجه دارند؟ این چه شیوه‌ای از نظارت در عصر حکمرانی داده و هوش مصنوعی است؟ مجلس باید بر اجرای همان قانون پایه‌های فروشگاه‌ها و اصل ۴۴ نظارت می‌کرد، جایی که فصل نهم آن صراحتاً احتکار را ممنوع کرده، اما می‌بینیم یک نفر به‌طور انحصاری صاحب خودرو سازی می‌شود و حتی جلوی رسیدن قطعه به رقیب را می‌گیرد. در مقابل، اما معصومی مشکل اصلی را نه کمبود قانون که تورم قوانین و تعارض میان آنها دانست و گفت: ما با ۱۱۰ هزار قانون روبه‌رو هستیم، بسیاری از این قوانین با یکدیگر تعارض دارند و در کنار آن، انبوهی از آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها سردرگمی مضاعفی ایجاد کرده‌اند. مجلس دوازدهم کار بزرگ تفتیح قوانین را آغاز کرد و بسیاری از قوانین متعارض اقتصادی را در فهرست احکام نامعتبر و منسوخ قرار داد. تصویب قانون جدید، وقتی انبوه قوانین فعلی با هم هماهنگ نیستند، فقط شیرازه کار را بیشتر به هم می‌زند. ما با همین قوانین موجود، از جمله قانون مجازات اسلامی و قانون تعزیرات، می‌توانیم با مفسدان اقتصادی و محتکران برخورد قاطع کنیم. مشکل اصلی، نبود متولی واحد در نظارت بر بازار است. هر روز یک تیم بازرسی از یک نهاد متفاوت – دادسرا یا بهداشت یا اصناف – به بازار می‌آید و این ناهماهنگی، نظارت را بی‌اثر کرده است.

مناقشه

بر سر قوانین و نظارت

بحث زمانی بالا گرفت که امیر سیاح با گلابه از عملکرد مجلس، برخی قوانین را ضدتولید و برخی خلأها را فاجعه‌بار خواند. او با اشاره به قانون مالیات بر سوداگری گفت: سال‌هاست که کارشناسان فریاد می‌زنند اگر کسی از گران شدن خودرو، خانه و دارایی‌اش سود می‌برد، دولت باید این سود را از بگیرد تا انگیزه احتکار از میان برود. این قانون را پس از سال‌ها تصویب کردند، اما به گونه‌ای که هیچ فایده‌ای ندارد و عملاً اجرایی نیست. در شرایط جنگی باید با فوریت، قانون ویژه‌ای برای مالیات‌ستانی از سوداگران تصویب می‌شد و از کسی که خودرو و انبار کرده یا خانه را خالی نگه داشته، این اضافه سود گرفته می‌شد. اکنون معنی ندارد که سیستم به‌دنبال احتکار برود ولی ابزار مالیاتی در اختیار نداشته باشد. او همچنین به قانون پایه‌های فروشگاه‌های اشاره کرد که اگر به‌طور کامل اجرا می‌شد و حساب شخصی از تجاری جدا می‌گشت، بانک مرکزی و سازمان مالیاتی می‌توانستند با تحلیل داده‌ها محتکران را شناسایی کنند. سیاح توضیح داد: اما امروز چه می‌بینیم؟ مأموران به شیوه قرون وسطایی در خانه مردم را می‌زنند و می‌پرند و چند قوطی رب گوجه دارند؟ این چه شیوه‌ای از نظارت در عصر حکمرانی داده و هوش مصنوعی است؟ مجلس باید بر اجرای همان قانون پایه‌های فروشگاه‌ها و اصل ۴۴ نظارت می‌کرد، جایی که فصل نهم آن صراحتاً احتکار را ممنوع کرده، اما می‌بینیم یک نفر به‌طور انحصاری صاحب خودرو سازی می‌شود و حتی جلوی رسیدن قطعه به رقیب را می‌گیرد. در مقابل، اما معصومی مشکل اصلی را نه کمبود قانون که تورم قوانین و تعارض میان آنها دانست و گفت: ما با ۱۱۰ هزار قانون روبه‌رو هستیم، بسیاری از این قوانین با یکدیگر تعارض دارند و در کنار آن، انبوهی از آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها سردرگمی مضاعفی ایجاد کرده‌اند. مجلس دوازدهم کار بزرگ تفتیح قوانین را آغاز کرد و بسیاری از قوانین متعارض اقتصادی را در فهرست احکام نامعتبر و منسوخ قرار داد. تصویب قانون جدید، وقتی انبوه قوانین فعلی با هم هماهنگ نیستند، فقط شیرازه کار را بیشتر به هم می‌زند. ما با همین قوانین موجود، از جمله قانون مجازات اسلامی و قانون تعزیرات، می‌توانیم با مفسدان اقتصادی و محتکران برخورد قاطع کنیم. مشکل اصلی، نبود متولی واحد در نظارت بر بازار است. هر روز یک تیم بازرسی از یک نهاد متفاوت – دادسرا یا بهداشت یا اصناف – به بازار می‌آید و این ناهماهنگی، نظارت را بی‌اثر کرده است.

مناقشه

بر سر قوانین و نظارت

بحث زمانی بالا گرفت که امیر سیاح با گلابه از عملکرد مجلس، برخی قوانین را ضدتولید و برخی خلأها را فاجعه‌بار خواند. او با اشاره به قانون مالیات بر سوداگری گفت: سال‌هاست که کارشناسان فریاد می‌زنند اگر کسی از گران شدن خودرو، خانه و دارایی‌اش سود می‌برد، دولت باید این سود را از بگیرد تا انگیزه احتکار از میان برود. این قانون را پس از سال‌ها تصویب کردند، اما به گونه‌ای که هیچ فایده‌ای ندارد و عملاً اجرایی نیست. در شرایط جنگی باید با فوریت، قانون ویژه‌ای برای مالیات‌ستانی از سوداگران تصویب می‌شد و از کسی که خودرو و انبار کرده یا خانه را خالی نگه داشته، این اضافه سود گرفته می‌شد. اکنون معنی ندارد که سیستم به‌دنبال احتکار برود ولی ابزار مالیاتی در اختیار نداشته باشد. او همچنین به قانون پایه‌های فروشگاه‌های اشاره کرد که اگر به‌طور کامل اجرا می‌شد و حساب شخصی از تجاری جدا می‌گشت، بانک مرکزی و سازمان مالیاتی می‌توانستند با تحلیل داده‌ها محتکران را شناسایی کنند. سیاح توضیح داد: اما امروز چه می‌بینیم؟ مأموران به شیوه قرون وسطایی در خانه مردم را می‌زنند و می‌پرند و چند قوطی رب گوجه دارند؟ این چه شیوه‌ای از نظارت در عصر حکمرانی داده و هوش مصنوعی است؟ مجلس باید بر اجرای همان قانون پایه‌های فروشگاه‌ها و اصل ۴۴ نظارت می‌کرد، جایی که فصل نهم آن صراحتاً احتکار را ممنوع کرده، اما می‌بینیم یک نفر به‌طور انحصاری صاحب خودرو سازی می‌شود و حتی جلوی رسیدن قطعه به رقیب را می‌گیرد. در مقابل، اما معصومی مشکل اصلی را نه کمبود قانون که تورم قوانین و تعارض میان آنها دانست و گفت: ما با ۱۱۰ هزار قانون روبه‌رو هستیم، بسیاری از این قوانین با یکدیگر تعارض دارند و در کنار آن، انبوهی از آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها سردرگمی مضاعفی ایجاد کرده‌اند. مجلس دوازدهم کار بزرگ تفتیح قوانین را آغاز کرد و بسیاری از قوانین متعارض اقتصادی را در فهرست احکام نامعتبر و منسوخ قرار داد. تصویب قانون جدید، وقتی انبوه قوانین فعلی با هم هماهنگ نیستند، فقط شیرازه کار را بیشتر به هم می‌زند. ما با همین قوانین موجود، از جمله قانون مجازات اسلامی و قانون تعزیرات، می‌توانیم با مفسدان اقتصادی و محتکران برخورد قاطع کنیم. مشکل اصلی، نبود متولی واحد در نظارت بر بازار است. هر روز یک تیم بازرسی از یک نهاد متفاوت – دادسرا یا بهداشت یا اصناف – به بازار می‌آید و این ناهماهنگی، نظارت را بی‌اثر کرده است.

مناقشه

بر سر قوانین و نظارت

بحث زمانی بالا گرفت که امیر سیاح با گلابه از عملکرد مجلس، برخی قوانین را ضدتولید و برخی خلأها را فاجعه‌بار خواند. او با اشاره به قانون مالیات بر سوداگری گفت: سال‌هاست که کارشناسان فریاد می‌زنند اگر کسی از گران شدن خودرو، خانه و دارایی‌اش سود می‌برد، دولت باید این سود را از بگیرد تا انگیزه احتکار از میان برود. این قانون را پس از سال‌ها تصویب کردند، اما به گونه‌ای که هیچ فایده‌ای ندارد و عملاً اجرایی نیست. در شرایط جنگی باید با فوریت، قانون ویژه‌ای برای مالیات‌ستانی از سوداگران تصویب می‌شد و از کسی که خودرو و انبار کرده یا خانه را خالی نگه داشته، این اضافه سود گرفته می‌شد. اکنون معنی ندارد که سیستم به‌دنبال احتکار برود ولی ابزار مالیاتی در اختیار نداشته باشد. او همچنین به قانون پایه‌های فروشگاه‌های اشاره کرد که اگر به‌طور کامل اجرا می‌شد و حساب شخصی از تجاری جدا می‌گشت، بانک مرکزی و سازمان مالیاتی می‌توانستند با تحلیل داده‌ها محتکران را شناسایی کنند. سیاح توضیح داد: اما امروز چه می‌بینیم؟ مأموران به شیوه قرون وسطایی در خانه مردم را می‌زنند و می‌پرند و چند قوطی رب گوجه دارند؟ این چه شیوه‌ای از نظارت در عصر حکمرانی داده و هوش مصنوعی است؟ مجلس باید بر اجرای همان قانون پایه‌های فروشگاه‌ها و اصل ۴۴ نظارت می‌کرد، جایی که فصل نهم آن صراحتاً احتکار را ممنوع کرده، اما می‌بینیم یک نفر به‌طور انحصاری صاحب خودرو سازی می‌شود و حتی جلوی رسیدن قطعه به رقیب را می‌گیرد. در مقابل، اما معصومی مشکل اصلی را نه کمبود قانون که تورم قوانین و تعارض میان آنها دانست و گفت: ما با ۱۱۰ هزار قانون روبه‌رو هستیم، بسیاری از این قوانین با یکدیگر تعارض دارند و در کنار آن، انبوهی از آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها سردرگمی مضاعفی ایجاد کرده‌اند. مجلس دوازدهم کار بزرگ تفتیح قوانین را آغاز کرد و بسیاری از قوانین متعارض اقتصادی را در فهرست احکام نامعتبر و منسوخ قرار داد. تصویب قانون جدید، وقتی انبوه قوانین فعلی با هم هماهنگ نیستند، فقط شیرازه کار را بیشتر به هم می‌زند. ما با همین قوانین موجود، از جمله قانون مجازات اسلامی و قانون تعزیرات، می‌توانیم با مفسدان اقتصادی و محتکران برخورد قاطع کنیم. مشکل اصلی، نبود متولی واحد در نظارت بر بازار است. هر روز یک تیم بازرسی از یک نهاد متفاوت – دادسرا یا بهداشت یا اصناف – به بازار می‌آید و این ناهماهنگی، نظارت را بی‌اثر کرده است.

مناقشه

بر سر قوانین و نظارت

بحث زمانی بالا گرفت که امیر سیاح با گلابه از عملکرد مجلس، برخی قوانین را ضدتولید و برخی خلأها را فاجعه‌بار خواند. او با اشاره به قانون مالیات بر سوداگری گفت: سال‌هاست که کارشناسان فریاد می‌زنند اگر کسی از گران شدن خودرو، خانه و دارایی‌اش سود می‌برد، دولت باید این سود را از بگیرد تا انگیزه احتکار از میان برود. این قانون را پس از سال‌ها تصویب کردند، اما به گونه‌ای که هیچ فایده‌ای ندارد و عملاً اجرایی نیست. در شرایط جنگی باید با فوریت، قانون ویژه‌ای برای مالیات‌ستانی از سوداگران تصویب می‌شد و از کسی که خودرو و انبار کرده یا خانه را خالی نگه داشته، این اضافه سود گرفته می‌شد. اکنون معنی ندارد که سیستم به‌دنبال احتکار برود ولی ابزار مالیاتی در اختیار نداشته باشد. او همچنین به قانون پایه‌های فروشگاه‌های اشاره کرد که اگر به‌طور کامل اجرا می‌شد و حساب شخصی از تجاری جدا می‌گشت، بانک مرکزی و سازمان مالیاتی می‌توانستند با تحلیل داده‌ها محتکران را شناسایی کنند. سیاح توضیح داد: اما امروز چه می‌بینیم؟ مأموران به شیوه قرون وسطایی در خانه مردم را می‌زنند و می‌پرند و چند قوطی رب گوجه دارند؟ این چه شیوه‌ای از نظارت در عصر حکمرانی داده و هوش مصنوعی است؟ مجلس باید بر اجرای همان قانون پایه‌های فروشگاه‌ها و اصل ۴۴ نظارت می‌کرد، جایی که فصل نهم آن صراحتاً احتکار را ممنوع کرده، اما می‌بینیم یک نفر به‌طور انحصاری صاحب خودرو سازی می‌شود و حتی جلوی رسیدن قطعه به رقیب را می‌گیرد. در مقابل، اما معصومی مشکل اصلی را نه کمبود قانون که تورم قوانین و تعارض میان آنها دانست و گفت: ما با ۱۱۰ هزار قانون روبه‌رو هستیم، بسیاری از این قوانین با یکدیگر تعارض دارند و در کنار آن، انبوهی از آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها سردرگمی مضاعفی ایجاد کرده‌اند. مجلس دوازدهم کار بزرگ تفتیح قوانین را آغاز کرد و بسیاری از قوانین متعارض اقتصادی را در فهرست احکام نامعتبر و منسوخ قرار داد. تصویب قانون جدید، وقتی انبوه قوانین فعلی با هم هماهنگ نیستند، فقط شیرازه کار را بیشتر به هم می‌زند. ما با همین قوانین موجود، از جمله قانون مجازات اسلامی و قانون تعزیرات، می‌توانیم با مفسدان اقتصادی و محتکران برخورد قاطع کنیم. مشکل اصلی، نبود متولی واحد در نظارت بر بازار است. هر روز یک تیم بازرسی از یک نهاد متفاوت – دادسرا یا بهداشت یا اصناف – به بازار می‌آید و این ناهماهنگی، نظارت را بی‌اثر کرده است.

مناقشه

بر سر قوانین و نظارت

بحث زمانی بالا گرفت که امیر سیاح با گلابه از عملکرد مجلس، برخی قوانین را ضدتولید و برخی خلأها را فاجعه‌بار خواند. او با اشاره به قانون مالیات بر سوداگری گفت: سال‌هاست که کارشناسان فریاد می‌زنند اگر کسی از گران شدن خودرو، خانه و دارایی‌اش سود می‌برد، دولت باید این سود را از بگیرد تا انگیزه احتکار از میان برود. این قانون را پس از سال‌ها تصویب کردند، اما به گونه‌ای که هیچ فایده‌ای ندارد و عملاً اجرایی نیست. در شرایط جنگی باید با فوریت، قانون ویژه‌ای برای مالیات‌ستانی از سوداگران تصویب می‌شد و از کسی که خودرو و انبار کرده یا خانه را خالی نگه داشته، این اضافه سود گرفته می‌شد. اکنون معنی ندارد که سیستم به‌دنبال احتکار برود ولی ابزار مالیاتی در اختیار نداشته باشد. او همچنین به قانون پایه‌های فروشگاه‌های اشاره کرد که اگر به‌طور کامل اجرا می‌شد و حساب شخصی از تجاری جدا می‌گشت، بانک مرکزی و سازمان مالیاتی می‌توانستند با تحلیل داده‌ها محتکران را شناسایی کنند. سیاح توضیح داد: اما امروز چه می‌بینیم؟ مأموران به شیوه قرون وسطایی در خانه مردم را می‌زنند و می‌پرند و چند قوطی رب گوجه دارند؟ این چه شیوه‌ای از نظارت در عصر حکمرانی داده و هوش مصنوعی است؟ مجلس باید بر اجرای همان قانون پایه‌های فروشگاه‌ها و اصل ۴۴ نظارت می‌کرد، جایی که فصل نهم آن صراحتاً احتکار را ممنوع کرده، اما می‌بینیم یک نفر به‌طور انحصاری صاحب خودرو سازی می‌شود و حتی جلوی رسیدن قطعه به رقیب را می‌گیرد. در مقابل، اما معصومی مشکل اصلی را نه کمبود قانون که تورم قوانین و تعارض میان آنها دانست و گفت: ما با ۱۱۰ هزار قانون روبه‌رو هستیم، بسیاری از این قوانین با یکدیگر تعارض دارند و در کنار آن، انبوهی از آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها سردرگمی مضاعفی ایجاد کرده‌اند. مجلس دوازدهم کار بزرگ تفتیح قوانین را آغاز کرد و بسیاری از قوانین متعارض اقتصادی را در فهرست احکام نامعتبر و منسوخ قرار داد. تصویب قانون جدید، وقتی انبوه قوانین فعلی با هم هماهنگ نیستند، فقط شیرازه کار را بیشتر به هم می‌زند. ما با همین قوانین موجود، از جمله قانون مجازات اسلامی و قانون تعزیرات، می‌توانیم با مفسدان اقتصادی و محتکران برخورد قاطع کنیم. مشکل اصلی، نبود متولی واحد در نظارت بر بازار است. هر روز یک تیم بازرسی از یک نهاد متفاوت – دادسرا یا بهداشت یا اصناف – به بازار می‌آید و این ناهماهنگی، نظارت را بی‌اثر کرده است.

در پایان میزگرد، سید کریم معصومی با جمع‌بندی بحث گفت: هیچ اختلاف نظری وجود ندارد که این وضعیت، شایسته مردم ما نیست. امروز معیشت و نان شب مردم درگیر است. اما راه‌حل کجاست؟ یک بخش عمده به نگاه دولت برمی‌گردد. نبود قرارگاه فرماندهی واحد، باعث مدیریت جزیره‌ای شده است؛ یک وزار تخاصه بخشنامه‌ای می‌دهد و دیگری هم‌زمان بخشنامه‌ای خلاف آن. در این شرایط، ما به جای تصویب قانون جدید که چرخه طولانی تصویب و ابلاغ را طی کند، باید با همین قوانین موجود، نظارت را دقیق و بر خورد‌ها را شدید کنیم. قانون به‌قدر کافی داریم، اما نظارت بر بازار باید جامع و یکپارچه باشد. سیدامیر سیاح نیز در تکمیل این جمع‌بندی خاطر نشان کرد: امیدوارم با پایان پیروزمندانه جنگ، رهبری جدید ساختارهای تصمیم‌گیری را سامان دهند؛ همان چیزی که رهبر شهید نیز بارها به آن اشاره کردند. از جمله بررسی نظام نخست‌وزیری. تا آن زمان، چاره‌ای جز تعیین یک فرمانده مقتدر اقتصادی و پرهیز از قوانین ضدتولید نداریم.

